

POSTANOWIENIE

Dnia 5 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gersdorf

w sprawie z wniosku Z. P.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W.
o wypłatę wstrzymanej emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 5 marca 2014 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawczynie od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 kwietnia 2013 r., sygn. akt III AUa [...],

1. umarza postępowanie w sprawie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 kwietnia 2013 r., sygn. III AUa [...] Sąd Apelacyjny w [...] oddalił skargę ubezpieczonej Z. P. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem tego sądu z dnia 3 kwietnia 2012 r., sygn. III AUa [X.].

Skarga kasacyjna od tego wyroku, wywiedziona przez pełnomocnika ubezpieczonej w dniu 27 sierpnia 2013 r., została cofnięta przez pełnomocnika ubezpieczonej w dniu 13 lutego 2014 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do art. 398²¹ k.p.c. jeżeli nie ma szczególnych przepisów o postępowaniu przed Sądem Najwyższym, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o apelacji, z tym że skargę kasacyjną cofnąć może również sama strona, a termin na sporządzenie uzasadnienia orzeczenia przez Sąd

Najwyższy wynosi miesiąc. Oznacza to, że w postępowaniu kasacyjnym znajduje zastosowanie art. 391 § 2 k.p.c. Z przepisu tego wynika, że w razie cofnięcia apelacji sąd drugiej instancji umarza postępowanie apelacyjne i orzeka o kosztach jak przy cofnięciu pozwu. Gdy cofnięcie apelacji nastąpiło przed sądem pierwszej instancji, postępowanie umarza sąd pierwszej instancji.

W sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych należy uwzględnić także treść art. 469 k.p.c., zgodnie z którym sąd uzna zawarcie ugody, cofnięcie pozwu, sprzeciwu lub środka odwoławczego oraz zrzeczenie się lub ograniczenie roszczenia za niedopuszczalne także wówczas, gdyby czynność ta naruszała słuszny interes pracownika lub ubezpieczonego. Sąd Najwyższy nie dostrzega jednak, by cofnięcie skargi w niniejszej sprawie naruszało słuszny interes wnioskodawczyni.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.